

*Артюмова О.І.
Харківський автомобільно-
дорожній університет
м.Харків, Україна
e-mail: olechka.artiomova@gmail.com
Іванова В.О.
Незовибатько О.В.
Харківський національний
технічний університет
сільського господарства
м.Харків, Україна*

«Змішане навчання» як один з перспективних напрямків в освіті

В цей час в більшості вузів нашої країни ведеться розробка різних дистанційних курсів. Дистанційне навчання має ряд переваг і може надати значну допомогу як викладачеві, так і студенту на початковому етапі навчання нерідній мові. При дистанційному навчанні студент не обмежений часовими рамками і, звичайно, може сам вибирати найбільш комфортний для власного сприйняття темп. З одного боку, студенти, які погано засвоюють матеріал уроку можуть повторити і проговорити його в комфортних домашніх умовах. З іншого боку, сильні студенти можуть виконувати різні творчі завдання, брати участь в обговоренні цікавих для них тем на форумі, що сприяє підвищенню навчальної мотивації у таких студентів і дає можливість отримання нової інформації.

Широке застосування дистанційних технологій при навчанні нерідній мові викликає певну недовіру, тому що позбавляє студентів можливості живого спілкування з педагогом і один з одним, що не сприяє формуванню необхідної комунікативної компетентності. Процес навчання нерідній мові на початковому етапі завжди повинен відповідати комунікативним потребам іноземних учнів. Одним із способів вирішення такої проблеми може стати «змішане навчання», тобто виправдане і гармонійне поєднання очних і дистанційних технологій навчання [3]. «Змішане навчання» - це цілеспрямований, організований, інтерактивний механізм обопільної взаємодії педагогів, що навчають, і

студентів, що навчаються, із засобами навчання, при цьому процес навчання повинен бути інваріантний як до їх розташування в просторі, так і до часу отримання інформації [2]. Використовувати термін «змішане навчання» можна, наприклад, в тих випадках, коли деякі заняття проводять за стандартною очною технологією (це можуть бути лекції або іспити), а інші в дистанційній формі (консультації, тестування, самостійна робота).

При навчанні українській та російській мовам як іноземним потрібно пам'ятати, що ніякі інноваційні технології (електронні підручники, дистанційні курси та ін.) не замінять традиційні аудиторні заняття, тому що всі ми розуміємо значущість викладача при вивченні нерідної мови. «Змішане навчання» змінює характер взаємин викладач – студент. Викладач в сучасному світі навчає студентів здобувати знання, а студент стає активним учасником процесу навчання.

«Змішане навчання» має ряд позитивних якостей:

- можливість використання мультимедійних технологій;
- доступ до різних навчальних репозиторіїв;
- оптимальний розподіл аудиторного навантаження, самостійної роботи та дистанційного навчання;
- використання «віртуальних класів»;
- об'єктивність контролю;
- використання гейміфікації і різних захоплюючих методів донесення навчальної інформації;
- можливість дистанційного спілкування з викладачем.

Одним з головних недоліків «змішаного навчання» на нашу думку є «кіберсоціалізація» – віртуальна комп'ютерна соціалізація особистості, а значить і кіберсоціалізація освіти.

Таким чином, обґрунтована збалансованість електронних і традиційних методів навчання стає пріоритетним напрямком розвитку системи освіти в умовах глобалізації, масової інтернетизації і електронної соціалізації сервісів і технологій.

Література:

1. Азимов Э.Г. Методическое руководство для преподавателей по использованию дистанционных технологий в обучении РКИ. Москва, 2004. 111с.
2. Андреев А.А. , В.И. Солдаткин Дистанционное обучение и дистанционные образовательные технологии. *Cloud of Science*. 2013. № 1. С. 14-20.
3. Атанов Г.А. Деятельностный подход к обучению. Донецк : ЕАИ-пресс, 2001. 160 с.
4. Краснова Г.А. Технологии создания электронных обучающих средств.М.:МГИУ, 2001. 224с.

Артёмова О.І.
Харківський автомобільно-
дорожній університет
м.Харків, Україна
e-mail: olechka.artiomova@gmail.com
Іванова В.О., Незовибатько О.В.
Харківський національний
технічний університет
сільського господарства
м.Харків, Україна

До історії виникнення та розвитку сторітелінгу в навчанні іноземній мові

В основі створення методу TPRS (Teaching Proficiency through Reading and Storytelling – навчання вільного володіння мовою через читання і розповідання історій) лежить метод повного фізичного реагування (TPR – Total Physical Response), що виник завдяки Джеймсу Ашеру в 70-і рр. ХХ ст.

Ігрова методика, заснована на різних засобах драматизації, зацікавила молодого вчителя іспанської мови Блейна Рея, який викладав у каліфорнійській середній школі. Він любив експериментувати і шукав більш ефективні методи вивчення іноземної мови, бажаючи зробити процес навчання більш захоплюючим і мотивуючим. Але одного разу Блейн розчарувався в методі, адже помітив, що інтерес його студентів до вивчення іспанської мови значно зменшився. Блейну Рею були добре відомі теорії американського лінгвіста